

„...Csupa haránt átló...”

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 43. szám, 2019. október 25.

Kenedi János: Hogyan kéne embert szeretni? Tanulmányok, esszék, tárcák. Osiris Kiadó, Budapest, 2019, 742 oldal, 3980 Ft

A szerző, a szamizdat mozgalom és a magyar demokratikus ellenzék egyik alapítója, a Charta '77 melletti szolidaritási nyilatkozat kezdeményezője - ahogy Kis János megfogalmazta előszavában - „kora gyermekkorától a végsőig elment az intézményi normák és szabályok elutasításában.” (12.) Már az óvodából eltanácsolták, majd az iskolából is, és úgy lett tekintélyes szociológus, kutató és szerkesztő, hogy sohasem tagozódott be a tudomány intézményes rendjébe. E kötetből is kiderül, hogy a kívülálló szabadságával mindig arról írt, amiről akart, és úgy, ahogy jónak látta. Leggyakrabban az 1940-es évek „kicsi, baloldali demokratikus másik Magyarországaról” akart, „ami itt kígyózik, tekereg 20-30 nem létező folyóirat lapjain” (232.). Bibó István, Szabó Zoltán, Sárközi Márta, Bálint György, Fejtő Ferenc, Kussinszky Endre, Horváth Árpád és mások Magyarországot idézi fel, amelyet oly gyorsan és hatékonyan felszámoltak a XX. század diktatúrái, hogy ma már alig hallunk róla.